COMPLEXUL MUZEAL DE ȘTIINȚELE NATURII
„IOAN BORCEA" — BACĂU

STUDII ȘI COMUNICĂRI 1980 — 1993 | 193 — 210

BOTANIȘTE DIN ROMÂNIA (I)

D. MITITELU, N. BARABAȘ, T. NAVROTESCU

Prezentăm, succint, biografiile și activitatea de cercetare în domeniul biologiei vegetale a 40 de femei, cercetătoare sau cadre didactice din învățământul superior românesc, pentru a întregi imaginea despre contribuția feminină în biologia românească, contribuție de altfel substanțială dar insuficient ilustrată în lucrările de sinteză despre istoria științelor din România. Astfel, în dicționarul *Personalități românești ale științelor naturii și tehnicii* (1982) ca și în *Micul dicționar enciclopedic român* (ed. a III-a, 1986), din cca 430 nume de oameni de știință români, doar șapte sunt femei și nici un nume din nota de față.

În cei 125 de ani de existență, Academia Română a primit, până în prezent 960 membri (corespondenți și titulari, cetățeni români) din care 99,4% au fost bărbați. Din *Istoria științelor biologice din România* (1975) lipsesc 11 din persoanele prezentate în acest articol iar din compendiul *Istoria învățământului din România* (1971) lipsesc 24 din aceste persoane care, la data redactării cărții, funcționau deja în învățământul superior românesc; e drept că aveau grade didactice mici dar foarte multe femei din învățământul superior au fost și pensionate cu asemenea grade mici (asistent, lector, rar conferențiar) deoarece vârsta de pensionare a femeilor din învățământul superior este cu cel puțin șapte ani mai mică decât la bărbați. Chiar în *Indexul botaniștilor din România* (1966) lipsesc 12 persoane din lista prezentă, deși acestea erau atunci la începutul carierei didactice sau științifice.

Din aceste considerente de discriminare și inechitate (deși procentul de femei și de longevitate este mai mare conform Anuarului statistic al României pe 1990) socotim că se impune, pentru o istorie obiectivă a botanicii românești, omagierea, prin acest articol, a măcar o parte din acele femei dedicate științei; dar enumerarea noastră se refe. doar la cca 40% din totalul femeilor care au contribuit cu inteligență, modestie, pasiune și abnegație la propășirea studiilor de biologie vegetală din România. Alegerea numelor este acum arbitrară și a depins de reușita de a obține date bio-bibliografice și portretele respective; sperăm ca, în scurt timp, enumerarea să fie exhaustivă.

Din enumerarea de față (expusă alfabetic) 35 de persoane au absolvit Facultatea de Biologie (fostă de Științe Naturale) la Iași, (23

persoane), Bucureşti (11), Cluj (4), Cernăuţi (1) şi Geneva — Elveţia (1); alte 5 persoane au absolvit Facultatea de Agronomie din Iaşi (4) sau Bucureşti (1). Din totalul de 40 de licenţiate, şapte persoane au absovit şi a doua facultate, aceasta fiind agronomia (4), pedagogia (1), chimia (1) şi filologia (1). 35 de persoane au obţinut titluri de doctor în ştiinţe (biologice sau agronomice) la Bucureşti (17 persoane), Iaşi (9), Cluj (3), Timişoara (1), Cernăuţi (1), Montpellier — Franţa (1), Paris (2) şi Sanct-Peterburg, Rusia (1). Din lista de faţă 9 persoane sunt decedate (la vârsta medie de 63 de ani), 23 persoane sunt pensionate şi doar 8 persoane sunt încă în activitate (având o vârstă medie de 52 de ani). Analizăm deci activitatea unor femei consacrate ştiinţelor biologice sau învăţământului superior, activităţi deloc facile având în vedere şi faptul că 30 dintre ele au fost sau sunt căsătorite şi şi-au dăruit deci, o mare parte din timp, vieţii de familie; acest merit în plus, determină cu atât mai mult omagiul şi stima noastră precum şi respectul şi admiraţia tinerei generaţii care trebuie să aibă grija şi onestitatea de a-şi omagia, prompt şi sincer, colegii de generaţie cât aceştia sunt în apogeul creaţiei, căci trebuie să instituim obiceiul de a considera că nu vârsta ci creativitatea este criteriul consacrării; şi oamenii au nevoie de recunoaşterea valorii lor atât cât mai pot crea, deci cât sunt în viaţă. Fie şi numai pentru aceea că, creaţia cuiva este întotdeauna şi în beneficiul celorlalţi. Fie şi numai pentru că vârsta tânără este vârful puterii de creaţie, este oglinda sincerităţii şi piscul ambiţiei şi pasiunii. Suntem convinşi că tinerii începători în ale ştiinţei vor găsi exemple şi modele de urmat, în activitatea acestor remarcabile femei care s-au dovedit a fi nu numai oameni de ştiinţă dar şi mame, soţii şi dascăli din elita ţării.

Să mai adăugăm că, după locul de naştere, s-au ridicat din toate provinciile româneşti: Moldova (15 persoane), Muntenia (9), Basarabia (6), Transilvania (4), Bucovina (4), Oltenia (1), Dobrogea (1); după naţionalitate 38 sunt române, una este maghiară iar una germană. Ceea ce dovedeşte că toate etniile şi provinciile României au dat valori feminine remarcabile, dar neîndeajuns de cunoscute în istoria scrisă a ştiinţei româneşti.

De altfel, cel puţin în ultima jumătate de secol, majoritatea covârşitoare a absolvenţilor facultăţilor de biologie din România au fost tinere care astăzi duc greul în învăţământul biologic gimnazial şi liceal, iar în viitorul imediat vor fi efectivul de bază şi în cercetarea biologică românească, dacă li se vor acorda şanse egale şi încrederea în competenţa ce au dovedit-o predecesoarele pe care le omagiem aici.

ANTOHE ANCA LIDYA, născută Rătescu, la 28 februarie 1937 în Botoşani. A urmat şcoala primară şi liceul în Botoşani unde obţine bacalaureatul în 1954. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale din Iaşi (1967). Doctor în fiziologia plantelor în 1981 cu teza: *Ritmul de formare şi de creştere a mugurilor la vita de vie* sub conducerea prof. dr. docent Nicolae Sălăgeanu.

Cercetător la Filiala Academiei Române Iaşi, transformată ulterior în Institutul de Cercetări Biologice din Iaşi.

Lucrări științifice cca 60 titluri : *Dinamica glucidelor în timpul perioadei de vegetație a lăstarilor de viță de vie* (1984), *Creșterea în lungime și grosime a lăstarilor de Aligoté și Fetească neagră* (1984), *Cercetări ecologice asupra pajiștilor sărăturate din lunca Prutului* (1986). Singură sau în colaborare a publicat date ecofiziologice despre asociațiile de tufărișuri subalpine din Masivul Călimani.

Are contribuții de seamă în studiul ritmului de formare și de creștere a mugurilor la vița de vie, cultivată pentru vin, precum și a transformărilor biochimice ce au loc atât în perioada de vegetație cât și în cea de repaus.

APOSTOL SIMONA COSÂNZEANA, s-a născut la 1 septembrie 1933 în Botoşani unde a urmat şcoala primară şi liceul, obţinând bacalaureatul în 1951. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Iaşi (1955). Tot aici obţine în 1969, titlul de doctor în biologie cu teza : *Influenţa poluării apei asupra unor funcţii fiziologice la unele nevertebrate acvatice* sub conducerea acad. prof. P. Jitariu.

Între 1955—1975 funcţionează ca preparator principal, şef de laborator şi biolog principal la Catedra de Igienă a Institutului de Medicină şi Farmacie din Iaşi. Între 1975—1990 este cercetător ştiinţific la Institutul de Cercetări Biologice din Iaşi. Este membră a Academiei de Biologia Mediului (India, 1978), a Societăţii Internaţionale de Limnologie (S.U.A.), a Societăţii Internaţionale pentru Cercetarea Maladiilor Civilizaţiei şi a Mediului (Belgia, 1989) ş.a.

Lucrări ştiinţifice publicate : cca 150 titluri şi două manuale de lucrări practice din următoarele domenii de cercetare : hidrobiologie şi toxicologie acvatică, radioecologie acvatică, bioritmologie vegetală şi productivitatea ecosistemelor acvatice. Unele din aceste domenii au fost abordate în cadrul cercetărilor pe bază de contracte, din care a elaborat cca 30 de lucrări monografice cum sunt : *Utilizarea plantelor acvatice la intensificarea autoepurării apelor* (1973), *Determinări bioritmologice în livezi de meri din Iaşi* (1986). Este coautoare la două inovaţii. Dintre lucrările semnificative pentru domeniile de cercetare menţionăm : *Analiza biologică în perioadele de „înflorire a apei"* (1966), *Toxicitatea apelor reziduale provenite din industria zahărului* (1970), *Aplicarea testului A—Z în cercetarea influenţei reziduurilor din industria lemnului asupra procesului de autopurificare a apelor* (1972), *Influenţa apelor reziduale asupra algelor* (1973), *Influenţa unor surse radioactive asupra planctonului Dunării* (1975), *Modificări ale productivităţii ecosistemelor acvatice sub acţiunea diverşilor poluanţi* (1981), *Bioritmurile apei tisulare la măr şi unele modificări produse de către agenţi patogeni* (1987), *Modificările produse de poluanţi asupra bioritmurilor genetice la Pisum sativum* (1991).

BECHET MARIA, născută Lupean, la 11 noiembrie 1928, în Ludoş — Sibiu. Urmează cursurile liceului „Domniţa Ileana" din Sibiu obţinând diploma de bacalaureat în 1947. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Cluj în anul 1951. Din anul 1970 este doctor în micologie cu teza : *Cercetări micologice în rezervaţia naturală „Cheile Turzii"* sub îndrumarea prof. dr. doc. Olga Săvulescu şi a prof. dr. doc. Eugen Ghişa.

Este numită preparator (1950—1952) la Catedra de Botanică a Facultăţii de Ştiinţe Naturale din Cluj, asistent (1952—1956) şi şef de lucrări (1956—1985. Timp de peste trei decenii a funcţionat neîntrerupt în cadrul Catedrei de Botanică a Universităţii din Cluj, îmbinând activitatea didactică cu cercetarea micologică şi fitopatologică.

S-a preocupat de studiul micoflorei parazite şi saprofite pe plante gazdă cu importanţă horticolă cât şi din flora spontană ; are contribuţii importante în studiul micromicetelor din diferite regiuni îndeosebi din *rezervaţiile naturale de la Cheile Turzii, Defileul Crişului Repede, Cheile Runcului (M-ţii Apuseni), Parcul Naţional Retezat.*

A publicat cca 70 de titluri şi 4 manuale didactice, din care menţionăm pe cele mai semnificative : *Contribuţii la cunoaşterea bolilor criptogamice din livezi şi grădini, Contribuţii la cunoaşterea micromicetelor galicole din România, Contribuţii la cunoaşterea micoflorei Munţilor Făgăraş, Contribuţii la cunoaşterea florei micologice din împrejurimile Lacului Roşu, Cercetări micologice în Munţii Apuseni.*

A colaborat la colecţia exiccată *Herbarium mycologicum Romanicum : Herbarium Phytopathologicum Transsylvanicum şi Flora Romaniae Exiccata.*

A fost distinsă cu premiul „Emanoil Teodorescu" acordat de Academia Română pentru „Flora şi vegetaţia Munţilor Zarand" în anul 1980.

BONTEA VERA, născută Sciurevici, la 13 aprilie 1911 în Vadul lui Vodă-Lăpuşna (Republica Moldova). A terminat liceul la Chişinău (1931). Facultatea de Ştiinţe Naturale şi Facultatea de Agronomie din Iaşi (1936).

Doctor în fitopatologie (1964) cu teza : *Putregaiul uscat al verzei produs de ciuperca Phoma lingam*, condusă de prof. dr. Tr. Săvulescu.

Cercetător la Institutul de Cercetări Agronomice din România — I.C.A.R. (1941—1960) apoi la Insitutul de Cercetări Biologice din București (1960—1970) și șef de laborator la Institutul pentru Protecția Plantelor (1970—1975). Doctor docent și conducător de doctorat în fitopatologie și micologie. A obținut Premiul Academiei (1968).

Lucrări științifice cca 120 titluri : *Curs de fitopatologie* (1952, primul curs românesc din acest domeniu), *Ciupercile parazite și saprofite din România* (1953) ediția a II-a 1985, 1986, 2 vol. Este o lucrare fundamentală în care sunt enumerate cca 9 000 specii de ciuperci precum și toată bibliografia de referință. *Dicționar de termeni fitopatologici* (1983). Traducerea din limba rusă a cărții *Concepții asupra speciei la plante* de Vl. Komarov și alte traduceri. A publicat numeroase studii și articole de fitofarmacie și metode de preparare și aplicare a fungicidelor indigene.

Are contribuții de seamă în studiul biologiei unor ciuperci fitopatogene ce produc putregaiul uscat al verzei, mana hameiului, mana viței de vie, rapănul merelor, putregaul florii soarelui, precum și semnalarea a numeroase specii de ciuperci noi în țara noastră sau pentru știință.

A contribuit la publicația *Starea fitosanitară din România* (1942—1985) și la colecția exsiccată *Herbarium Mycologicum Romanicum* (1950—1967).

CELAN MARIA, născută la 20 noiembrie 1898 în Salcia—Soroca (Republica Moldova). Decedată la 26 mai 1989 la Agigea. A urmat liceul la Chișinău (1920) și Facultatea de Științe Naturale din Iași (1925). Doctor în citologie, la Paris, (1940) cu teza : *Récherches cytologiques sur les algues rouges* condusă de acad. prof. Alexandre Guillermond. A făcut stagiu de documentare și cercetare la Institutul Botanic și Muzeul de Istorie Naturală din Viena (1936), la Universitatea Sorbona din Paris și Muzeul de Istorie Naturală din Paris (1937—1941), pe baza unei burse acordată de Institutul Franco-Român.

Asistent (1936), șef de lucrări și conferențiar la anatomia și morfologia plantelor la Universitatea din Iași în perioada 1942—1953, Institutul Agronomic din Iași (1948), Institutul Pedagogic din București (1953—1960), Institutul Pedagogic din Constanța (1961—1962) și cercetător la Stațiunea de Cercetări Marine de la Agigea, din 1961 până în ultimii ani ai vieții.

Lucrări științifice cca 50 de titluri : *Vegetația algală* (în monografia geografică a României. 1960). *Algele marine-resurse inepuizabile de produse utile* (în lb. bulgară, publicată la Sofia, 1962), *La flore algologique de la Mer Noire* (1989, post mortem). A publicat numeroase articole și studii originale și foarte valoroase prin care se inventariază pentru prima dată cca 160 specii de alge macrofite în apele litoralului românesc, se aduc precizări de citofiziologie algală, de citologie a plasmodesmelor la alge și propune unele metode noi de colorare vitală.

Face studii monografice asupra speciilor de *Cystoseira, Ceramium* și descoperă alga nouă *Gelidiella antipai* Celan.

Membră activă a Societătilor franceze de botanică și de ficologie precum și a Societății pentru explorarea Mării Mediteraneene.

CIUCĂ MARIA, născută la 5 iunie 1916 în Caracal. Face liceul la Bazargic — Bulgaria (1935) și Facultatea de Științe Naturale (1940) din București. Doctor în geobotanică (1964) cu teza : *Flora și vegetația Munților Ciucaș* condusă de prof. Ana Paucă. Asistent (1943) la Institutul de Cercetări Forestiere, șef de lucrări (1949) la Institututl de Zootehnie și Medicină Veterinară din București și conferențiar (1950) de botanică și plante toxice. Apoi conferențiar de botanică (1960—1967) la Institutul Pedagogic al Universității din București, unde a fost și decan (1963—1967). Detașată ca profesor de botanică la Universitatea Constantine — Algeria (1974—1979).

Lucrări științifice cca 40 de titluri : *Flora și vegetația pajiștilor din Munții Ciucaș* (1984), *Flora Munților Ciucaș* (determinator, 1989),*Curs de botanică sistematică* (Lito, 1969—1970). Articole și studii de corologie a unor specii forestiere, despre vegetația pajiștilor din munții Ciucaș, Bucegi, Tesla, Muntele Roșu (Carpații Sudici) și despre cartarea unor plante medicinale.

COJENEANU NATALIA s-a născut la 2 iulie 1912 în Chișinău și a decedat la 22 decembrie 1986 în Iași. A urmat școala primară și liceul „Principesa Dadiani" la Chișinău unde obține și bacalaureatul (1933). A absolvit Facultatea de Științe Naturale a Universității din Iași (1938) iar în 1954 a absolvit și Facultatea de Agronomie, tot la Iași. Între 1942—1945 funcționează ca biolog la Direcția Silvică din Iași, iar din 1945 este asistent la catedra de botanică a Institutului Agronomic din Iași, unde în 1951 este șef de lucrări și predă cursul de fiziologia plantelor, devine conferențiar și profesor iar în 1973 se pensionează, de la aceeași disciplină. A obținut doctoratul (1964) în fiziologia plantelor cu teza: *Cercetări fiziologice la mugurii de cais*, la Universitatea din București, sub conducerea acad. prof. N. Sălăgeanu.

A publicat cca 60 de studii și articole de cercetări asupra fiziologiei plantelor pomi-viticole, îndeosebi fiziologia organogenezei mugurilor, a antozei precum și asupra proceselor de concreștere între altoi și portaltoi (la păr, gutui și cais). Dintre cele mai semnificative titluri citâm: *Curs de fiziologia plantelor* (1964 în colaborare cu H. Chirilei și I. Bărbat), *Botanica* (1953, traducere din lb. rusă după P.M. Jukovski), *Cercetări fiziologice asupra mugurilor la cais, păr și gutui* (1958) *Cercetări privind perioada de repaus și necesitatea temperaturii scăzute la cais* (1959), *Cauzele apoplexiei caisului* (1960) *Comportarea soiurilor de păr altoite pe gutui* (1969), *Periodicitatea creșterii lăstarilor portaltoiului de viță de vie* (1971).

A îndrumat, o perioadă de timp, colectivul de cercetătoare în fiziologia vegetală de la Centrul de Cercetări Biologice — Iași și a colaborat cu profesorii ei C. Oescu și I.Gr. Mihăilescu.

CSŰRÖS MARGARETA, născută Káptalan la 11 aprilie 1921 în Turda. A urmat liceul la Turda și Cluj (1945) și Facultatea de Științe Naturale din Cluj (1950). Doctor în geobotanică cu teza: *Flora și vegetația Văii Turului — Turda* condusă de prof. Ana Pauca. Asistent (1950) la botanică și apoi șef de lucrări (1968—1970) la Facultatea de Biologie a Universității din Cluj.

Lucrări științifice cca. 50 titluri: *Vegetația, ecologia și potențialul productiv de pe versanții din Podișul Transilvaniei* (colaborare, 1968), *Flora și vegetația munților Zărand* (colab., 1978, Premiul Academiei). *Curs de vegetația României cu elemente de ocrotirea naturii* (Litо, 1976). A publicat consistente contribuții floristice și micologice și valoroase studii asupra indicilor ecologici ai unor specii de plante precum și ecodiagrame ale unor asociații vegetale ierboase și lemnoase. Are importante studii de vegetație în munții Retezat și Apuseni, în Câmpia Transilvaniei mai ales în județul Cluj și a descris unele asociații vegetale noi pentru știință.

DONOSE (căsătorită PISICĂ) ALISA s-a născut la 16 martie 1936 în Hănești — Botoșani. A urmat școala primară la Avrămeni — Botoșani iar liceul la Dorohoi, obținând bacalaureatul în 1954.

A absolvit Facultățile de Chimie (1958) și Biologie (1959) la Universitatea din Iași.

În 1976 devine doctor în fiziologia plantelor cu teza: *Acțiunea temperaturilor extreme asupra plantelor*, sub conducerea acad. prof. N. Sălăgeanu.

Între 1959—1964 este micolog la Fabrica de antibiotice din Iași, apoi biolog la catedra de biochimie medicală a Institutului de Medicină și Farmacie din Iași (1964—1967) iar din 1968 este cercetător la Institutul de Cercetări Biologice din Iași. A făcut un stagiu de specializare în 1978 la Institutul de Fiziologie vegetală de la Moscova și Sankt Petersburg, în probleme de rezistență a plantelor la ger și secetă.

A publicat peste 60 de articole și studii mai ales asupra influenței factorului termic în viața plantelor precum și asupra ecofiziologiei unor plante lemnoase, fiziologiei grîului, influenței fertilizării asupra păioștilor s.a. Dintre titlurile lucrărilor reprezentative menționăm: *Date privind biosinteza ariseofulvinei* (1962), *Variația cantității de glucide la grîul de toamnă* (1971) *Particularitățile de rezistență la iernarea unor soiuri de viță de vie* (1974), *Influența temperaturii asupra intensității fotosintezei la grîul de toamnă* (1978), *Cercetări privind procesele de descompunere a litierei* (1980), *Cercetări fiziologice la unele plante ierboase din*

Codrul Slătioara (1983), *Acţiunea unor substanţe poluante asupra unor plante cultivate* (1984), *Cercetări privind regimul termic al unor plante spontane şi cultivate* (1986), *Nutriţia cu ape reziduale amoniacale la unele plante din culturi furajere* (1987), *Cercetări fiziologice comparative la unele plante din pajişti, sănătoase sau atacate de ciuperci parazite* (1989).

DORNESCU ALEXANDRINA născută Ghiuţă, la 14 august 1930 în Storojineţ — Bucovina de Nord (azi în Ucraina). A început şcoala primară în oraşul natal dar a terminat liceul „Oltea Doamna" din Iaşi (1950). În 1954 a absolvit Facultatea de Agrotehnică la Institutul Agronomic din Iaşi după care devine cercetător la Staţiunea Agricolă Tîrgu Frumos (1955—1959), preparator (1959—1962), asistent (1962—1979) şi şef de lucrări (1979—1987) la disciplina de ameliorarea plantelor agricole de la Institutul Agronomic din Iaşi.

În 1975 obţine doctoratul în genetică şi ameliorarea plantelor cu teza : *Contribuţii la studiul fenomenului de heterozis la porumb* sub conducerea prof. A. Potlog, de la Institutul Agronomic din Timişoara.

A publicat 80 titluri de lucrări ştiinţifice şi manuale didactice, dintre care menţionăm : *Curs de ameliorarea plantelor agricole* (1981, xerox) *Lucrări practice de ameliorare* (1977, xerox). *Cercetări asupra eredităţii înălţimii plantei şi a numărului de frunze la porumb* (1975). *Studiul eredităţii greutăţii boabelor la porumb* (1976). *Aspecte ale înfloritului la hibridul dublu HD 120 şi formele sale parentale* (1976). *Cercetări în legătură cu formarea şi dezvoltarea ştiuleţilor la porumb* (1978). *Intensitatea şi depresiunea heterozizului la porumb* (1980), *Cercetări asupra componentelor de producţie la grâu* (1981).

DRACINSCHI MARGIT, născută la 17 martie 1900 în Suceava. A absolvit liceul (1918). Facultatea de Filozofie-Pedagogie (1922) şi apoi Facultatea de Ştiinţe Naturale (1925) la Cernăuţi. Doctor în botanică cu teza : *Über der reifen spermatozoiden bei den Pteridophyten* sub conducerea prof. M. Guşuleac. Asistent (1928) şi apoi şef de lucrări între anii 1929—1940, la botanică generală, la Facultatea de Ştiinţe a Universităţii Româneşti din Cernăuţi.

Plecată în Germania, devine cadru didactic ajutător la Universitatea din Halle-Salle (1941—1942) sub conducerea prof. W. Troll. Din anul 1942 este cercetătoare la Institutul Botanic de Cercetări în Viticultură, Horticultură şi Pomicultură de la Geisenheim-Rhein sub conducerea prof. H. Schonderl, de unde se pensionează în 1962.

Lucrări ştiinţifice cca 10 titluri. În România a elaborat 3 lucrări fundamentale asupra structurii citologice a spermatozoizilor de la unele ferigi cu unele consideraţii filogenetice, date preluate în tratatele clasice de specialitate. În Germania a mai publicat alte 7 lucrări în domeniul microbiologiei fermentaţiei mustului, asupra conducerii fermentaţiei la vinurile de desert, despre apariţia unor microorganisme care deviază fermentaţia vinurilor spumoase şi alte aspecte ale oenologiei. De asemenea s-a ocupat de diferenţierea şi dezvoltarea polenului de la unii pomi fructiferi.

După anul 1980 nu mai deţinem informaţii despre ea.

ELIADE EUGENIA născută Mihăilescu, la 7 iulie 1930 în comuna Lascăr Catargi, jud. Dolj. A urmat liceul la Craiova (1947) şi Facultatea de Ştiinţe Naturale din Bucureşti (1954). Doctor în micologie (1960) cu teza : *Ciupercile parazite şi saprofite din masivul Buceci* condusă de prof. Olga Săvulescu. Asistent (1954), lector şi conferenţiar (1969—1990) de fitopatologie la Facultatea de Biologie a Universităţii din Bucureşti. Doctor docent (1972) şi conducător de doctorat în micologie.

Lucrări ştiinţifice cca 150 titluri : *Conspectul macromicetelor din România* (1965) *Lucrări practice de fitopatologie* (1960) *Bolile plantelor ornamentale din România* (1969, colaborare). *Studiul monografic al Erysiphaceelor din România* (1990). *Atlas de ciuperci* (1991 în colaborare cu M. Toma).

Activ cercetător cu foarte consistente studii şi contribuţii micofloristice din Grădina Botanică Bucureşti, Munţii Bucegi şi Ceahlău, Porţile de Fier şi Banat, din Parcul Dendrologic Simeria, Dobrogea şi Delta Dunării, judeţul Bistriţa-Năsăud şi alte regiuni ale ţării.

A colaborat la *Herbarium Mycologicum Romanicum* şi *Starea fitosanitară din România*.

FILIPESCU GEORGETA, născută Şova, la 4 octombrie 1927 în Moineşti jud. Bacău. A absolvit liceul la Focşani (1946) şi Facultatea de Ştiinţe Naturale din Iaşi (1950). Doctor în morfologia plantelor în 1972 cu teza : *Cercetări morfo-anatomice la unele specii de Ranunculaceae şi adaptările lor determinate de condiţiile de mediu* sub conducerea prof. I. Tarnavschi. Specializare în Botanică la Jena — Germania (1962) sub conducerea prof. O. Schwartz. Asistent (1950), lector (1960) şi conferenţiar (1978—1987) la Facultatea de Biologie a Universităţii din Iaşi unde a predat cursurile de morfologia şi anatomia plantelor, citologie vegetală, protecţia mediului.

Lucrări ştiinţifice cca 70 de titluri : *Curs de citologie vegetală* (Lito, 1980), *Lucrări practice de citologie vegetală* (1981) şi de *anatomia plantelor* (1976). A debutat cu cercetări algale asupra diatomeelor din lacurile Bolătău — Bacău, Drăcşani — Botoşani, Dorobanţu — Iaşi. A publicat studii interesante de morfo-anatomie comparată şi ecologică la unele specii de Ranunculaceae, de anatomia farmacognostică la unele specii de plante medicinale, asupra unor soiuri decorative de Clematis, despre efectul alergen al polenului de la diverse plante sau despre efectele industriei poluante asupra unor plante de cultură.

GHIURU ELIZA MINODORA, născută Papadopol, la 10 septembrie 1926, în Galaţi. A urmat şcoala primară şi liceul din Tulcea şi a absolvit Facultatea de Biologie (1962) a Universităţii din Iaşi. În 1962—1963 este profesoară de biologie la Podu Iloaiei — Iaşi iar din 1963 ocupă postul de asistent la botanică farmaceutică în Institutul Medico-Farmaceutic din Iaşi ; în 1975 este promovată şef de lucrări la aceeaşi disciplină dar predă şi cursul de biologie celulară până în 1983 (când se pensionează).

În 1974 obţine titlul de doctor în botanică cu teza *Cercetări histoanatomice asupra organelor vegetative la speciile genului Rumex din România*, susţinută la Universitatea din Iaşi sub conducerea prof. C-tin Burduja.

A participat la diferite congrese şi simpozioane de specialitate cum ar fi : Congresul Naţional de Farmacie (Bucureşti), Congresul Uniunii Medicale Balcanice (Atena, 1978) societate internaţională la care este şi membră. A prezentat comunicări şi note ştiinţifice despre cercetări histo-anatomice şi histo-chimice la unele plante farmaceutice, despre utilizările unor plante în medicina populară şi cartarea plantelor medicinale din unele regiuni ale Moldovei.

A publicat cca 40 lucrări ştiinţifice dintre care citäm : *Cercetări asupra histogenezei la specii de Rumex* (1973), *Utilizarea plantei Chelidonium majus în dermofarmacie* (1976), *Determinări morfo-anatomice şi bio-chimice privind localizarea principiilor active la specii de Juniperus* (1978), *Cercetări farmaco-botanice la unele specii de Boraginacee* (1979), *Plante halucinogene din România* (1980), *Lucrări practice de botanică farmaceutică* (1984).

HULEA ANA, născută Stănescu, la 5 februarie 1915 în Bucureşti. A urmat şcoala primară şi liceul la Bucureşti precum şi Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Bucureşti (1938). Doctor în fitopatologie (1945) cu teza *Speciile de Tilletia care produc mălura grâului*, sub conducerea prof. Tr. Săvulescu. Doctor docent (1965) şi conducător de doctorat în protecţia plantelor. Asistent în 1938, şef de laborator (1947) la Institutul de Cercetări Agronomice al României, cercetător şi şef de secţie (1950—1979) la Institutul Central pentru Protecţia Plantelor.

A primit Premiul Academiei (1947) şi Premiul de Stat (1952). Membru titular al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, din 1969.

Lucrări ştiinţifice cca 200 de titluri : *Protecţia plantelor* (1960), *Ghid pentru laboratoarele de micologie şi bacteriologie* (1969), *Bolile şi dăunătorii cerealelor* (1975), *Dicţionar de termeni fitopatologici* (1983). A colaborat la 28 fascicole din publicaţia *Starea fitosanitară din România*. Singură sau în colaborare, a publicat studii şi articole de cercetare fundamentală şi aplicativă despre bacterioza bumbacului, biologia şi taxonomia unor specii de Fusarium, biologia a numeroase specii de ciuperci patogene şi saprofite, prepararea şi tehnologia aplicării unor fungicide indigene, patologia şi analiza fitosanitară a semnţelor de plante agricole. În mod special a studiat numeroase boli la plantele hortiviticole şi ornamentale, la cereale, unele plante tehnice şi graminee furajere.

A colaborat la îmbogăţirea materialului pentru *Herbarium Mycologicum Romanicum*, cu peste 1 200 de tulpini cultivate, de ciuperci vii.

IACOB VIORICA—ELENA—SMARANDA, născută Sandu-Ville, la 4 februarie 1940 în Bucureşti (fiică a acad. prof. C. Sandu Ville). Urmează şcoala primară şi termină liceul la Iaşi (1956) iar apoi Facultatea de Agronomie a Institutului Agronomic din Iaşi (1962) unde este oprită ca preparator la fitopatologie (1962), avansată asistent (1963—1971) apoi şef de lucrări (1971—1991) la fitopatologie şi protecţia plantelor; din 1991 este conferenţiar titular la aceste discipline. În 1975 a obţinut titlul de doctor cu teza *Studiul sistematic, ecologic şi biologic al ciupercilor din sol* sub conducerea prof. N. Topală de la Universitatea din Iaşi.

A publicat singură sau în colaborare cca 70 lucrări ştiinţifice (9 în reviste din străinătate) din domeniul micologiei şi microbiologiei solului, virusologie fitopatologică, fitopatologie agricolă şi biologia fungilor. A publicat Indexul exiccatei *Herbarium Mycologicum Moldavicum* (1978), *Lucrări practice de fitopatologie* (1982, 1987), *Micromicete din solurile de la Podu Iloaiei — Iaşi* (1969), *Micromicete noi din România* (1967—1969), *Micromicete de la Porţile de Fier* (1969—1970), *Studiul plum-pox-ului Prunus-virus 7 chr. în Moldova* (1973), *Trei sferturi de veac de cercetări micologice şi fitopatologice în Moldova* (1972), *Răspândirea bolilor şi dăunătorilor culturilor agricole în jud. Iaşi* (1973, 1975), *Răspândirea agenţilor patogeni şi dăunătorilor în culturile agricole din Moldova* (1976—1986), *Micromicete saprofite şi parazite pe plante din pajiştile permanente* (1988) ş.a.

IFTENI LUCIA, născută Moraru, la 24 martie 1927 în Iaşi. A absolvit liceul (1945) şi Facultatea de Ştiinţe Naturale (1949) la Iaşi. Doctor în anatomia vegetală (1964) cu teza *Structura anatomică a nectariilor florale şi secreţia de nectar la câteva specii de dicotiledonate* sub conducerea prof. I. Tarnavschi. Preparator (1950), asistent, şef de lucrări şi conferenţiar (1973—1986) de botanică la Institutul Agronomic din Iaşi, unde a fost şi prorector (1980—1986).

Lucrări ştiinţifice cca 40 de titluri: *Curs de botanică medico-veterinară* (xerox, 1967), *Celula vegetală* (1977), *Curs de botanică* (1980), *Lucrări practice de botanică* (1974, 1977, 1982). A publicat, singură sau în colaborare, studii despre structura nectariilor florale de la diverse plante cultivate şi spontane, analiza calitativă şi cantitativă a nectarului, anatomia şi fiziologia mugurilor şi lăstarilor floriferi de la unii pomi fructiferi, anatomia creşterii dintre altoi şi portaltoi, citologia germinării polenului şi biologia polenizării, inventarierea plantelor toxice şi cartarea buruienilor segetale din unele regiuni ale Moldovei.

A contribuit la colectiile de ierban *Flora exiccata a României* şi *Flora exsiccată a Moldovei şi Dobrogei*.

IVAN DOINA—OFELIA, născută la 31 ianuarie 1932 la Bistriţa-Năsăud. A urmat liceul la Lugoj şi Timişoara (1951) şi Facultatea de Ştiinţe Naturale din Bucureşti (1955). Doctor în ecologie vegetală (1965) la Sankt Peterburg, cu teza *Rolul unor graminee perene în structura fitocenozelor de stepă* (în lb. rusă) sub conducerea prof. A. Sennikov. Preparator (1955), asistent, lector şi conferenţiar (1969—1990) de geobotanică, ecologie vegetală şi botanică generală la Facultatea de Biologie a Universităţii din Bucureşti, unde a fost şi decan (1967—1981), director al Grădinii Boeanice (1976—1978) şi prorector (1989). Director al Institutului Central de Cercetări Biologice (1985—1990).

Lucrări ştiinţifice cca 100 titluri: *Geobotanica* (litg. 1969, în colaborare) *Dicţionar geobotanic* (1971), *Metode pentru studiul vegetaţiei* (1975) (în colaborare cu soţul ei ing. silvic dr. N. Doniţă), *Fitocenologie şi vegetaţia României* (1979), traducere din lb. germană (1974) a cărţii *Vegetaţia pământului* de H. Walter, *Vegetaţia României* (coordonator la lucrare colectivă, 1992). A publicat studii şi articole despre ecologia şi vegetaţia stepei ruse, a nisipurilor litoralului românesc şi din Insula Sahalin, despre vegetaţia din Delta Dunării din lunca inferioară a Siretului şi Buzăului, din Câmpia Brăilei şi valea Călmăţuiului, din perimetrul Sadova-Corabia, din zona canalului Bucureşti-Dunăre ş.a.

JEANRENAUD ELENA, născută Bordeianu, la 12 aprilie 1916 în Răchiţi — Botoşani. A terminat şcoala primară în comuna natală şi liceul „Carmen-Sylva" din Botoşani ,obţinând bacalaureatul în 1936. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Iaşi în 1942 după care este numită asistent la laboratorul de botanică (1942—1949) apoi avanasată şef de lucrări (1949—1951) la fiziologia plantelor şi conferenţiar titular la aceeşia disciplină din 1951 până în 1976 când se pensionează. În 1977 obţine titlul de doctor în fiziologie vegetală cu teza *Regimul de apă al unor specii de plante din diferite biotopuri de pe litoralul Mării Negre şi aspecte ale adaptării la umiditate* sub conducerea acad. prof. N. Sălăgeanu de la Universitatea din Bucureşti.

În cei 34 de ani de activitate didactică universitară a îndeplinit şi demnităţi de conducere ca : şef de catedră (1952—1954 ; 1965—1973), decan al Facultăţii de Biologie (1952—1954), prorector al Universităţii ieşene (1957—1967), membru şi secretar ştiinţific al Senatului Universităţii (1968—1972) şi membru al Comisiei Superioare de Diplome (1969—1976). A participat şi în consiliile ştiinţifice ale unităţilor dependente de Universitatea din Iaşi cum ar fi : Grădina Botanică, Staţiunile de Cercetări de la Agigea şi Pîngăraţi la a căror organizare şi dotare a contribuit cu eficienţă. A efectuat un stagiu de specializare (1966) la Padova — Italia, sub îndrumarea prof. C. Capelletti.

Deşi a desfăşurat o activitate administrativ-educativă deosebit de vastă a găsit timp şi pasiune pentru a se consacra cu perseverenţă şi evidentă inventivitate creativă şi activităţii de cercetare cât şi de îndrumare a colaboratorilor mai tineri. încât a creat o adevărată şcoală de cercetare în fiziologie vegetală, cu precădere în studiul regimului de apă al plantelor.

A publicat cca 70 lucrări ştiintifice şi manuale didactice cu cercetări din domeniile ecofiziologiei a cca 60 specii de plante şi studiului principalilor produsi ai fotosintezei. Dintre cele mai reprezentative lucrări menţionăm : *Comportarea la temperaturi înalte a unor plante* (1961), *Regimul de apă la plantele de litoral* (1960). *Regimul de apă la unele plante de pajişti montane* (1963) *Corelaţia între regimul hidric şi intensitatea respiraţiei la plantele litorale* (1965), *Variaţia în funcţie de vârstă, a comportamentului hidric si a intensităţii respiraţiei la Ephedra distachya* (1972), *Deficitul hidric subletal si gradul de rezistenţă la secetă* (1975), *Comportamentul hidric al unor populatii vegetale din microclimate diferite din silvostepă* (1982), *Dinamica diurnă a glucidelor şi acizilor aminaţi la prunul cultivat în regiuni montane* (1970), *Curs de fiziologia plantelor* (1974), *Viaţa şi opera lui I.C. Constantineanu* (1982).

MĂLINESCU OLGA, născută Pruncu, la 15 iunie 1858 în Chiliseni — Suceava şi decedată la 18 iunie 1932 în Cîmpulung-Moldovenesc. A absolvit liceul la Iasi si Facultatea de Stiinte Naturale din Geneva — Elveţia (1888) unde a continuat să lucreze, până în 1896, în algologie şi micologie, sub conducerea prof. R. Chodat. Între anii 1896—1926 funcţionează ca asistentă si şef de lucrări la Facultatea de Stiinţe Naturale a Universităţii din Bucureşti la catedra de botanică, sub conducerea prof. M. Vlădescu. A publicat câteva lucrări (dintre care trei în colaborare cu R. Chodat) referitoare la unele alge albastre si verzi precum şi despre *Mixomicetele din Grădina Botanică — Bucuresti*, *La structure cellulaire des Cyanophycées* (1892), *Polymorphisme du Scenedesmus acutus* (1893), *Sur le polymorphisme de Rhaphidium braunii et de Scenedesmus caudatus* (1893), *Myxomycetes du Jardin Botanique de Bucarest* (1925). A adunat material de ierbar, inclusiv briofite, din Bucovina şi Dobrogea.

A fost membră a Societăţii Naturaliştilor din România.

MIHNEA PIA-ELENA, născută, Iuga, la 20 mai 1940, în Constanta, unde a urmat şcoala primară şi liceul. A absolvit Facultatea de Biologie a Universităţii din Iaşi (1967) după care funcţionează ca cercetătoare la Staţiunea Zoologică Agigea (1967—1969) şi Institutul Român de Cercetări Marine din Constanta începând din 1970. În 1983 obţine doctoratul în biologie cu teza *Aspecte ale productiei primare din Marea Neagră ; Corelaţia dintre dinamica populaţiilor fitoplanctonice şi factorii de mediu în dreptul litoralului românesc* sub conducerea prof. S. Cărăuşu, de la Universitatea din Iaşi.

Membră activă a Societății de biologie și patologie celulară precum și a unor organisme internaționale ca: Intergovernamental Oceanographie, Comitetul de plancton CIESM, Comitetul de lupăt împotriva poluării, Universitatea Internațională BIOS — Atena. A participat la numeroase manifestări științifice în țară și peste hotare, la diferite Conferințe, Congrese sau Simpozioane internaționale: Barcelona 1971, Florida 1978, Cagliari 1980, Atena 1988 Bologna 1990, Japonia 1990, S.U.A. 1991. A participat la cursuri de perfecționare în domeniul studierii efectelor poluării asupra organismelor marine: Napoli 1970, Nice — Franța 1992, obținând diplome de calificare.

A publicat numeroase articole şi studii originale de ecologie, toxicologie acvatică şi biologia Mării Negre. A introdus metode noi de : analiza comunităţilor fitoplanctonice cu ajutorul indicilor structurali, metode de determinare a clorofilei *a* şi a celorlalte fracţiuni pigmentare, metoda de izolare a algelor unicelulare în culturi unispecifice ; a elaborat metode noi de test toxicologic, normele de calitate pentru unii dintre cei mai importanţi factori poluanţi ai Mării Negre, a introdus metode noi în toxicologie şi ecologie fiziologică prin lucru simultan pe probe din mediul natural şi organisme izolate ; a introdus metode noi în histopatologie ca instrumente de evidenţiere a efectelor toxice.

Lucrări ştiinţifice : cca 100 de titluri ; dintre cele mai semnificative menţionăm : *Despre productivitatea primară a bazinelor acvatice* (1967), *Influenţa certă a apelor reziduale ce conţin amoniac, uree şi metanol asupra algelor unicelulare marine* (1978), *Efectele produse de apele menajere marine fitoplanctonice* (1978), *Modificările comunităţilor fitoplanctonice litorale sub influenţa fenomenului de poluare* (1988), *Particularităţi ale fenomenului de înflorire* (1982), *Modelarea subsistemelor ca strategie pentru refacerea echilbrelor ecologice într-un sistem eutrof* (1989). A colaborat la *Tratatul de Algologie* (vol. I III şi IV). A publicat trei eseuri din care amintim *Misterioasa lume a celor ce nu vorbesc* (1978).

A contribuit la calificarea unor specialişti din ţară şi de peste hotare şi la propagarea cunoştinţelor de protecţia mediului ambiant.

MORUZI CONSTANŢA, născută la 22 noiembrie 1899, în Ploieşti. Decedată la 24 mai 1990 în Bucureşti. A urmat liceul la Ploieşti (1922) şi Facultatea de Ştiinţe Naturale din Bucureşti (1962). Face specializare la Paris — Sorbona (1962—1931) în citologia ciupercilor. Doctor în botanică (1939) la Paris, cu teza *Recherches cytologiques et experimentales sur la formation des peritheces chez les Ascomycètes*, sub conducerea prof. F Moreau. Asistent în 1932, şef de lucrări (1934) la Facultatea de Biologie, Institutul Agronomic şi Institutul Pedagogic din Bucureşti. Doctor docent (1959) şi conferenţiar consultant (din 1955).

Lucrări ştiinţifice cca 200 titluri : *Catalogul lichenilor din România* (1967), care cuprinde cca 2 600 taxoni cu localizările lor şi o vastă bibliografie : *Determinatorul lichenilor* (1971), *Atlas botanic* (1973), *Curs de botanică generală*. *Îndrumător de lucrări practice la botanică* (1975). A publicat cca 150 articole şi studii de lichenologie, micologie şi algologie, despre taxonomia, arealogia, citologia şi anatomia unor taxoni critici ; unele studii importante de teratologie şi morfologie vegetală şi interesante lucrări de popularizare a botanicii.

MOTIU TAMARA-EUGENIA, născută Onofrei, la 6 noiembrie 1936 în Iaşi. A absolvit liceul la Iaşi (1954) şi Facultatea de Biologie din Iaşi (1960). Doctorand cu tema : *Cercetări morfo-anatomice comparative la plante arenarii din rezervaţia Hanu-Conachi*, sub conducerea prof. C. Toma. Asistent la Facultatea de Stiinte Naturale a Institutului Pedagogic din Iaşi până în 1972, apoi asistent la Facultatea de Biologie a Universităţii din Iaşi şi biolog principal la Institutul de Cercetări Biologice Iaşi până în 1990.

Lucrări ştiinţifice cca 40 titluri în domeniul morfo-anatomiei vegetale, unele fiind abordate în cadrul cercetărilor pe bază de contracte, cum sunt : *Cercetări histo-taxonomice şi anatomo-ecologice referitoare la unele specii de Astragalus* (1986). *Structura organelor vegetative de Lolium perenne L. în funcţie de gradul de sărăturare a solului* (1986). *Contribuţii la cunoaşterea structurii vegetative la Limonium gmelini* (1987). *Structura organelor vegetative la Puccinellia distans* (1987). Este coautoare la manualul de *Lucrări practice de citologie vegetală* (1980) şi *Lucrări practice la morfologia şi anatomia plantelor* (1965), realizând totodată cu mult talent şi exactitate desenele din mai multe manuale didactice.

Dovedindu-se talentată şi pasionată de natură, a participat la diferite expoziţii de peisaje şi flori în ulei, cu lucrări personale, apreciate şi premiate.

MURARIU ALEXANDRINA-VASILICA, născută Dianu, la 7 iulie 1944 în Turnu Măgurele — Teleorman. A absolvit şcoala primară şi liceul la Turnu Măgurele (1962) iar Facultatea de Ştiinţe Naturale (1968) la Universitatea din Iaşi. Între 1968-1972 este profesoară de biologie la şcoala Horleşti-Iaşi iar din 1972 şi în prezent este cercetător la Institutul de Cercetări Biologice din Iaşi, în specialitatea eco-

fiziologie vegetală. În 1992 obţine titlul de doctor în biochimie vegetală cu teza *Studiul biochimic şi fiziologic al unor plante furajere din pajiştile fertilizate*, sub conducerea prof. Vlad Artenie de la Universitatea din Iaşi.

A publicat cca 40 studii şi articole, unele în colaborare, despre influenţa îngrăşămintelor minerale asupra proceselor biochimice şi fiziologice la plantele din pajişti montane, studiul ecofiziologic al litierei la unele tipuri de păduri de foioase şi răşinoase, precum şi asupra estimării productivităţii primare a pajiştilor montane.

Cele mai reprezentative titluri sunt: *Influenţa luminii asupra culturii tomatelor în seră* (1979), *Influenţa fertilizării asupra unor procese fiziologice la plantele de pajişti din Podişul Sucevei* (1984), *Influenţa îngrăşămintelor cu fosfor asupra conţinutului în micro şi macroelemente la Agrostis tenuis şi Festuca rubra* (1988). *Estimarea productivităţii primare a pajiştilor din masivul Călimani* (1990).

NEACSU MARCELA, născută la 12 octombrie 1939 în Budeşti — Vilcea. şi decedată în 1987 la Bucureşti. A urmat şcoala primară în comuna natală şi liceul la Rîmnicu Vîlcea (1950). A absolvit Facultatea de Biologie la Universitatea din Bucureşti (1955). Doctor în geobotanică (1973) cu teza *Flora şi vegetaţia Depresiunii Vad-Bihor* sub conducerea prof. Tr. Ştefureac. Cercetător la Laboratorul de Pedologie şi Geobotanică al Întreprinderii de Prospecţiuni Geologice din Bucureşti (1955—1970) şi apoi la Institutul de Cercetări Pedologice şi Agrochimice (1970—1977) ocupându-se mai ales de cartarea pajiştilor.

Lucrări ştiinţifice cca 50 de titluri elaborate mai ales pe baza unor contracte de cercetare. A publicat valoroase studii (în colectiv) despre tipizarea şi cartarea pajiştilor permanente din judeţele Braşov, Sibiu, Bihor. A iniţiat înfiinţarea câmpurilor experimentale pentru cercetări pratologice de la Institutul pentru Cultura Pajiştilor de la Măgurele — Braşov. A efectuat şi studiul tipologic al unor păduri din Carpaţi, Câmpia Română şi Dobrogea. A lucrat intens la cercetarea pedologică şi agrochimică a unor terenuri de cultură din diverse regiuni.

OPRIŞOR NATALIA, născută Ludvig, la 7 iunie 1909 în Iaşi. A urmat şcoala primară şi Liceul „Oltea Doamna" din Iaşi unde obţine bacalaureatul în 1928. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Iaşi (1932) şi Facultatea de Agronomie tot în Iaşi (1948). Între anii 1943—1952 funcţionează ca asistent la Institutul Agronomic din Iaşi şi apoi şef de lucrări la ameliorarea plantelor (1952—1964) la acelaşi institut, cât şi la Facultatea de Biologie a Universităţii.

Distins cadru didactic, cu o largă cultură biologică şi agronomică s-a preocupat, cu competenţă, de predarea unui curs clar şi eficient de genetică şi ameliorare, în acea perioadă când aceste ştiinţe erau, din păcate, puternic politizate şi golite de conţinutul lor ştiinţifico-obiectiv, programele prevăzând mai ales expunerea doctrinei miciuriniste şi critica morganismului.

Lucrări ştiinţifice cca 30 de lucrări referitoare la aspecte de genetică şi ameliorare a plantelor de cultură; din intervalul 1958—1964 menţionăm: *Contribuţii la studiul heterozisului la roşii, Contribuţii la crearea hibrizilor simpli de porumb, Contribuţii la crearea hibrizilor dubli de porumb.*

PLATON MARIA s-a născut la 3 ianuarie 1910 în Cobuşca Nouă — Tighina (Republica Moldova). Şcoala primară a urmat-o în comuna natală iar liceul „Regina Maria" la Chişinău. În 1931 începe Facultatea de Ştiinţe Naturale la Universitatea din Iaşi. În 1943 absolveşte şi Facultatea de Agronomie din Iaşi, unde este numită asistentă şi apoi avansată şef de lucrări la fiziologia plantelor, până în 1965, când se pensionează. În 1963 obţine titlul de doctor în fiziologie vegetală cu teza *Cercetări fiziologice la porumbul dublu hibrid Warwick 303 în comparaţie cu porumbul Portocaliu de Tîrgu Frumos* sub conducerea acad. prof. N. Sălăgeanu, de la Universitatea din Bucureşti.

În afară de teza de doctorat, publicată în întregime, a mai publicat şi alte lucrări printre care: *Rezerva de seminţe de buruieni din sol şi puterea lor de germinare, Studiul fiziologic al unor forme poliploide de sfeclă de zahăr, Ritmul de creştere a tulpinii şi suprafeţei foliare la porumb, Variaţia conţinutului de glucide în frunzele de porumb.*

PUȘCARU EVDOCHIA, născută Soroceanu, la 24 februarie 1902 în Odesa (Ucraina). Decedată la 22 octombrie 1982 în București. A urmat liceul la Cetatea Albă (1962) (azi Belgorod Dnestrovsk — Ucraina) și Facultatea de Agronomie la Academia de Înalte Studii Agronomice de la Herăstrău — București (1931). Doctor în fitosociologie, la Montpellier — Franța (1936) cu teza *Recherches phytosociologiques sur les pelouses de la Plaine languedocinne* sub conducerea prof. J. Braun-Blanquet. Asistent (1936) și șef de lucrări (1940—1948) la Institutul de Cercetări Zootehnice. Profesor (1948—1950) de pășuni și fânețe la Institutul Agronomic din București (1950—1967) șeful Laboratorului de plante de nutreț din Institutul de Cercetări Agronomice al României (I.C.A.R.) din București. Doctor docent (1965), a primit Premiul de Stat (1957).

Lucrări științifice cca 60 titluri: *Pășunile alpine din Munții Bucegi* (1956, colectiv), *Pășunile și fânețele din România* (1963, colectiv), *Geobotanica* (1966, în colaborare), *Excursii botanice în Munții Făgărașului* (1971). A tradus din lb. rusă cartea *Geobotanica* de P.D. Iaroșenko (1963). A publicat foarte valoroase studii despre tipologia, inventarierea și cartarea pajiștilor montane și alpine și a inițiat metode de cercetare în geobotanică și pratologie. A studiat și descris pajiștile naturale din Dobrogea, Depresiunea Vrancei, munții Făgăraș, Bucegi, Curghiu, Harghita, Ciucului ș.a.

RAȚIU FLAVIA-CORNELIA născută la 18 octombrie 1926 în Leșești — Bistrița Năsăud. A urmat liceul la Cluj (1949). Doctor în geobotanică (1971) cu teza *Mlaștinile eutrofe din Depresiunea Giurgeului* condusă de prof. Al. Borza. Asistent de botanică la Facultatea de Biologie din Cluj (1949—1959), cercetător la Grădina Botanică din Cluj (1959—1972) și apoi la Centrul de Cercetări Biologice din Cluj (1972—1983).

Lucrări științifice cca 65 titluri: *Flora și vegetația Defileului Crișul Repede* (1966, colaborare), *Flora și vegetația județului Covasna* (1973, colaborare). A publicat interesante articole și studii de anatomie vegetală, palinologie cuaternară, istoria vegetației României, floristică și fitocenologie ecologică a vegetației turficole, importante contribuții floristice și corologice asupra unor plante rare, relicte și endemice din țara noastră. Contribuții la *Flora Romaniae Exsiccata* (1968—1972).

RĂDULESCU NATALIA, născută Mitroiu, la 13 octombrie 1925 în Calafat. A absolvit liceul la Craiova (1945) și Facultatea de Științe Naturale din București 1950). Doctor în anatomia și morfologia vegetală cu teza *Cercetări palinologice și unele aspecte embriologice asupra Polycarpicelor și Hellobialelor, cu unele considerații filogenetice* sub conducerea prof. I. Tarnavschi. Asistent (1950) și șef de lucrări (1968—1983) la morfologia plantelor la Facultatea de Biologie a Universității din București.

Lucrări științifice cca 80 de titluri: *Études morphopolliniques et des aspects embryologiques avec des considérations phylogénétiques* (1970), *Monografia polenului florei din România* (I, 1981, II, 1987, III, 1989), *Curs de embriologie vegetală* (1974), primul curs românesc în domeniu, *Botanica* de I. Grințescu (1985, colaborare la ediția revizuită), *Practicum de morfologie vegetală* (1983, colaborare).

A primit Premiul Academiei (1948). A publicat studii și articole originale despre morfologia polenului a numeroase specii din diverse familii, citologia hibrizilor sexuați intergenetici dintre unele plante cultivate și spontane, embriogeneza organelor la numeroase specii vegetale, anatomia fibrelor de la unele plante textile, flora și vegetația algală și turficolă, cartarea plantelor medicinale din unele regiuni și articole de popularizare a cunoștințelor de botanică.

ROTĂRESCU LUCIA, născută la 11 februarie 1926 la Dorohoi — Botoșani. A urmat liceul la Dorohoi și București (1945) și Facultatea de Științe Naturale din Iași (1949). Doctor în geobotanică (1978) cu teza *Contribuții la cunoașterea florei și vegetației lichenologice corticole și saxicole din masivele Rarău, Ceahlău și Cheile Bicazului* sub conducerea prof. C. Burduja, lucrare enormă și fundamentală pentru lichenologia României (din păcate numai parțial publicată, sub numele de L. Burlacu).

Asistent la botanică şi microbiologie la Facultatea de Ştiinţe Naturale a Universităţii din Iaşi (1950—1957), şef de secţie la Muzeul de Istorie Naturală din Iaşi (1957—1983).

Lucrări ştiinţifice cca 30 titluri. A debutat cu trei note de microbiologie dar a publicat consistente şi valoroase studii de floră şi vegetaţie lichenologică din Colinele Tutovei (iniţial sub numele de L. Volcinschi), apoi din masivele Leaota, bazinele Bistriţa Aurie — Suceava şi Tarcău — Neamţ, judeţul Botoşani, munţii Cozla — Caraş Severin, masivele Rarău, Ceahlău, Cheile Bicazului ş.a. A descoperit numeroase specii de licheni noi în flora ţării noastre şi a descris unele specii noi pentru ştiinţă. A contribuit la *Flora exsiccată a României* şi la *Flora exsiccată a Moldovei*. A lăsat o foarte valoroasă colecţie de licheni la Muzeul de Istorie Naturală din Iaşi.

RUGINĂ RODICA născută Surugiu la 20 ianuarie 1940 în Clipiceşti — Vrancea. A urmat şcoala primară în Ţifeşti — Vrancea şi liceul la Focşani, unde a obţinut bacalaureatul în 1956. Este absolventă a Facultăţii de Ştiinţe Naturale (1963) a Universităţii din Iaşi. Între 1963—1967 este şef de laborator la botanică farmaceutică, la Institutul de Medicină şi Farmacie din Iaşi, apoi la disciplina de botanică de la Facultatea de Biologie (1967—1968) a Universităţii din Iaşi. Din 1968 este cercetător botanist la Grădina Botanică a Universităţii din Iaşi unde conduce sectorul taxonomie. În 1980 obţine titlul de doctor în anatomie vegetală cu teza *Cercetări morfo-anatomice la buruienile normale şi cele modificate prin tratament cu erbicide* condusă de prof. C. Burduja de la Universitatea din Iaşi.

A publicat cca 70 lucrări ştiinţifice din domeniile : histoanatomie vegetală normală şi teratologică la buruieni şi plante medicinale, fenologia şi aclimatizarea plantelor, floristică şi fitocenologie. A făcut vizite de informare ştiinţifică în Germania, Rusia, Ungaria, Cehoslovacia şi Republica Moldova. Dintre titlurile de lucrări reprezentative menţionăm : *Cercetări histoanatomice la speciile de Convolvulus* (1966), *Vicia* (1970), *Lathyrus* (1971), *Lychnis* (1971), *Iris* (1972), *Agropyron* (1973), *Agrostemma* (1977), *Brassica* (1982), *Potentilla* (1982), *Ligustrum* (1984), *Călăuza monumentelor naturii din Moldova* (1969) *Vegetaţia rezervaţiei forestiere Runc — Bacău* (1982), *Vegetaţia de pe Măgura Odobeştilor* (1986), *Ghidul Grădinii Botanice din Iaşi* (1985), *Indexul bibliografic al lucrărilor elaborate de personalul Grădinii Botanice din Iaşi* (1991).

SĂVULESCU OLGA-CONSTANŢA, născută la 24 noiembrie 1914 în Bucureşti, este fiica prof. Tr. Săvulescu. A decedat la 24 iulie 1969 tot la Bucureşti. A absolvit liceul la Bucureşti (1932) şi Facultăţile de Ştiinţe Naturale (1936) şi filologie germanică : (1937) ale Universităţii din Bucureşti. Doctor în fitopatologie (1945) cu teza : *Speciile de Cystopus din Europa* îndrumată de prof. Tr. Săvulescu. Asistent (1936), şef de lucrări şi conferenţiar (1954) la Institutul Agronomic din Bucureşti şi apoi profesor de fitopatologie la Facultatea de Biologie din Bucureşti. Doctor docent şi conducător de doctorat în fitopatologie şi micologie. A primit Premiul Academiei (1960).

Lucrări ştiinţifice cca 60 titluri : *Tratat de patologie vegetală* (vol. I în 1959 în colaborare cu prof. Tr. Săvulescu), *Curs de fitopatologie* (lito I, II, 1962—1963), *Elemente de micologie* (1964), *Peronosporaceele din România* (1964, în colaborare), *Bolile plantelor ornamentale din România* (1969) — monografie fundamentală în premieră europeană. A publicat singură sau în colaborare cu Eugenia Eliade, numeroase şi consistente note micofloristice cu semnalări de ciuperci noi (cca 100 specii sau rare în ţara noastră precum şi despre agenţii patogeni ai unor boli nesemnalate la plantele din România. A elaborat interesante articole de sinteză teoretică asupra unor probleme controversate din micologie. A colaborat la colecţiile *Herbarium Mycologicum Romanicum*, *Starea fitosanitară din România* şi la *Bibliografia ştiinţifică botanică* (1941—1944).

SOARE FLORICA s-a născut la 9 martie 1921 în Vaslui şi a decedat tot la Vaslui în 7 noiembrie 1987. Tot în oraşul natal a urmat şcoala primară şi liceul unde obţine bacalaureatul în 1942. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale (1948) a Universităţii din Iaşi unde funcţionează ca asistent (1948—1961) la fiziologia

plantelor sub îndrumarea prof. I. Mihăilescu. Din 1961 și până la pensionare (1976) a fost șef de lucrări la fiziologia plantelor și a predat un curs special de fotosinteză precum și cursurile de microbiologia solului și microbiologie tehnologica. A și tipărit primul curs românesc de *Microbiologia solului* (Ed. didactică, 1966), precum și volumul colectiv de *Lucrări practice de fiziologia plantelor* (Ed. Didactică, 1965), A publicat mai multe lucrări științifice (mai ales în colaborare cu prof, Jeanrenaud) dintre care menționăm : *Acțiunea unor derivați ai acizilor fenoxiacetic, guaiacoxiacetic și naftoxiacetic asupra plantelor* (1956), *Considerații fiziologice asupra creșterii și dezvoltării porumbului în ogor adânc* (1958), *Influența unor substanțe chimice asupra creșterii rădăcinilor la porumb și fasole* (1959), *Regimul de apă al plantelor de litoral* (1960), *Regimul hidric al unor plante montane* (1963), *Regimul hidric la corn* (1965).

STAROSTIN GLAFIRA născută la 20 aprilie 1919 în Vladivostok — Rusia. A absolvit liceul la Chișinău (1939) și Facultatea de Agronomie din Iași (1943). Doctor în botanică agricolă (1966) cu teza : *Studiul comparativ al dezvoltării ontogenetice a aparatului conducător la unele gimnosperme și angiosperme* sub conducerea prof. M. Răvăruț. Asistent (1943) la fitotehnie apoi la botanică (1948) la Facultatea de Agronomie din Iași. Din 1949 este asistent la anatomia și morfologia plantelor la Facultatea de Științe Naturale a Universității din Iași, apoi șef de lucrări (1950) și conferențiar (1968) la Institutul Pedagogic și Universitate, unde a predat cursurile de fitotehnie, plante de cultură, fiziologia plantelor ș.a. În 1968 face stagiu de specializare în anatomie vegetală la prof. Ed. Boureau, la Universitatea din Paris. În anii 1975—1976 este detașată ca profesor cooperant la Institutul Agronomic din Alger unde predă legumicultura și floricultura. Între anii 1976—1978 a funcționat la Institutul Agronomic Iași.

Lucrări științifice cca 50 titluri : *Cultures maraichères* (lito, 1987, Alger), importante articole și studii despre starea cloroplastelor din frunzele de arbori în timpul iednii, structura aparatului conducător la gimnosperme și unele angiosperme cultivate (din cca 20 familii), cercetări de paleoxilotomie prin care comunică descoperirea a 10 specii noi de arbori fosili din Moldova și Sahara (în colaborare cu N. Trelea). A publicat (în colaborare) unele articole de agrofitotehnie a unor culturi speciale sau de cercetare pratologică.

ȘERBĂNESCU GABRIELA, născută Jitariu, la 6 decembrie 1924 în Vadul Moldovei — Suceava. A absolvit liceul la Iași (1944) și Facultatea de Științe Naturale din București (1948). Doctor în anatomia și morfologia plantelor cu teza : *Morfologia gineceului și fructului și biologia germinării și diseminării semințelor la Helobiales* sub conducerea prof. I. Tarnavschi. Preparator (1974), asistent, șef de lucrări și conferențiar (1968—1989) de morfoanatomie vegeală la Facultatea de Biologie a Universității din București. Doctor docent (1972). A primit Premiul Academiei (1983).

Lucrări științifice cca 120 titluri : *Monografia polenului florei din România* (I, 1981 ; II, 1987 ; III, 1989), *Practicum de morfologie și anatomie vegetală* (1981, colaborare), *Practicum de biologie vegetală* (1983, colaborare), *Botanica generală* de I. Grințescu (ediție revizuită, 1985, colaborare), *Morfologia plantelor* (1980, în colaborare cu C. Toma). A participat la numeroase congrese și reuniuni științifice internaționale unde a comunicat date noi despre morfologia polenului, a fructelor, a germinării și diseminării la unele specii cu biologie controversată. A publicat studii fundamentale de citomorfologie a polenului, anatomie a fibrelor de la unele plante textile, morfologia gineceului și a fructelor, embriogeneza la unele plante hibride, microsporogeneza la Orobanche. A colaborat la unele cercetări asupra algelor turficole, a cartării plantelor medicinale din unele regiuni ale țării și a scris interesante articole de popularizare a botanicii.

ȘERBĂNESCU MARIA, născută Vîrfureanu, la 8 septembrie 1909 în Pucioasa — Dîmbovița. A urmat liceul (1928) și Facultatea de Științe Naturale din București (1932). Doctor în botanică sistematică — algologie (1964) cu teza : *Studii asupra perifitonului în câteva bazine piscicole din Delta Dunării* sub conducerea prof. Tr. Ștefureac. Preparator (1938), asistent și șef de lucrări de botanică la Facultatea de Biologie a Universității din București apoi, între 1964—1971, la Institutul Pedagogic din Constanța.

Lucrări ştiinţifice cca 25 titluri de articole şi studii despre flora algală din Delta Dunării, lacurile Jirlău, Snagov, Razelm, Sinoe, Siutghiol, Mlaştina Hărman din Grădina Botanică — Bucureşti, despre algele cavernicole din Oltenia ş.a. Studii morfoanatomice şi sistematice la specii de Ericaceae şi la fructele de Nitraria schoberi. Studii ecologice şi arealogice la unele specii rare sau ocrotite (Crocus sp., Gentiana sp., Saxifraga cymbalaria) şi asupra florei văii Batova.

ŢEŞU VIORICA, născută Gavriliu, la 2 ianuarie 1933 în Pipirig — Neamţ unde a urmat şi şcoala primară. Liceul l-a început la Tg. Neamţ şi l-a terminat la Piatra Neamţ (1952). A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale (1956) a Universităţii din Iaşi. A funcţionat la disciplina de fiziologia plantelor de la Institutul Agronomic din Iaşi ca preparator (1958—1961), asistent (1961—1969) şi şef de lucrări (1969) până în 1988 când s-a pensionat. În 1969 devine doctor în fiziologia plantelor cu teza : *Cercetări morfofiziologice la organele subterane ale unor plante din pajiştile de silvostepă*, sub conducerea acad. prof. Emil Pop de la Universitatea din Cluj.

A publicat cca 80 lucrări ştiinţifice şi didactice, preocupându-se de următoarele aspecte : reacţia unor plante cultivate şi spontane la diferite grade de salinitate a solului, efectul salinizării asupra capacităţii de absorbţie a energiei luminoase la sfecla de zahăr, acţiunea substanţelor bioactive asupra fructificării la viţa de vie şi pomii fructiferi, efectul nutriţiei extraradiculare cu micro şi macroelemente de viţă de vie, perioada de repaus a unor soiuri de cais pe diferiţi portaltoi. Dintre principalele titluri de lucrări menţionăm : *Lucrări practice de fiziologia plantelor* (1969, 1980), *Curs de fiziologia plantelor* (1982), *Cercetări fiziologice la unele plante leguminoase cultivate pe sărături* (1972), *La réaction de quelques plantes cultiveés et spontanées à diférents niveaux de salinité du sol* (1978), *Efectul salinizării asupra unor procese fiziologice la sfecla de zahăr* (1979), *Efectul unor substanţe bioactive asupra creşterii şi fructificării părului* (1984).

TOMA LIANA-DOINA născută Constantinescu la 18 ianuarie 1943 în Bîrlad. A absolvit liceul „Unirea" din Braşov (1960) şi Facultatea de Biologie a Universităţii din Cluj (1965). Doctor în fiziologie vegetală (1975) cu teza : *Dezvoltarea mugurilor la păr şi gutui*, sub conducerea acad. prof. dr. docent Ştefan Péterffi. Preparator (1965), asistent (1968) iar din 1990 şef de lucrări la disciplinele de fiziologia plantelor şi ecologie de la Institutul Agronomic din Iaşi.

Membră a Societăţii de Ştiinţe Biologice din România, a Societăţii de Biologie Moleculară, a Societăţii de Micologie şi a Comisiei de Radiobiologie, filiala Iaşi.

Lucrări ştiinţifice cca 80 titluri : dintre cele mai semnificative lucrări menţionăm : *Periodicitatea creşterii lăstarului vegetativ de păr* (1973), *Aspecte ale metabolismului glucidic în timpul dezvoltării microblastului florifer la păr* (1977), *Efectul unor substanţe bioactive asupra germinării şi creşterii plantelor de salată* (1985), *Studii cu izotopi radioactivi privind particularităţile de nutriţie minerală la plante aflate în condiţii de carenţă sau exces* (1977), *Efectul salinizării asupra unor procese fiziologice la sfecla de zahăr* (1979), *Utilizarea metodei autoradiografiei în studiul nutriţiei minerale la plantele pomicole* (1989).

A colaborat la caietele de lucrări practice pentru fiziologie vegetală şi microbiologie (1974, 1984, 1989). Prin sistematizarea literaturii referitoare la utilizarea hormonilor în viticultură a participat la elaborarea cărţii *Substanţe bioactive în horticultură* (1983), iar prin sinteza unor date referitoare la mecanismul fotosintezei a participat la redactarea lucrării *Planta — o uzină vie* (1983).

VITALARIU CRISTINA născută Cristian, la 16 iulie 1939 în Brăhăşeşti — Galaţi. A urmat şcoala primară la Tecuci şi liceul „Oltea Doamna" din Iaşi (1956). A absolvit Facultatea de Ştiinţe Naturale (1960) a Universităţii din Iaşi. A funcţionat (1960—1965) ca profesoară de biologie la Mînzăteşti — Bosia judeţul Iaşi, apoi ca preparator la Institutul Pedagogic din Iaşi (1965—1974) şi Universitatea din Iaşi iar din 1974 este cercetător la laboratorul de ecologie terestră şi microbiologie de la Institutul de Cercetări Biologice din Iaşi. Este membră a Societăţii Naţionale Române pentru Ştiinţa Solului (1978) şi a Societăţii de Ştiinţe Biologice din România (1980).

A publicat cca 40 lucrări ştiinţifice şi manuale didactice din domeniile botanică şi istoria botanicii şi microbiologia solului. A participat cu material de ierbar la cinci centurii din exsiccatele editate la Iaşi şi Cluj. A colaborat la numerose contracte de cercetare ştiinţifică mai ales în studiul microbiologiei solului. Dintre titlurile de lucrări semnificative menţionăm : *Arbori, arbuşti şi liane cultivate ca ornamentale în Moldova* (1968, în colaborare), *Flora şi vegetaţia pajiştilor de la Valea lui David — Iaşi* (1969), *Bibliografie asupra vieţii şi operei botaniştilor din România* (I—III, 1973—1993), *Influenţa unor surse de carbon asupra dezvoltării unor ciuperci din sol* (1981), *Influenţa condiţiilor de mediu asupra dezvoltării speciilor de Trichoderma* (1986), *Studiul factorilor care determină ameliorarea şi sporirea producţiei pajiştilor din Podişul Sucevei* (1976), *Modificarea activităţii dehidrogenazice a microflorei solului de pajişti fertilizate cu azot mineral* (1977), *Cercetări experimentale asupra activităţii enzimatice a microflorei din soluri forestiere* (1983).